

The late Maariv- Desirable?

A] The prohibition

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ק"ש ותפלה של ערבית סימן רלה / סעיף ב'

אסור להתחיל לאכול חצי שעה סמוך לזמן ק"ש של ערבית, ואם התחיל לאכול אחר שהגיע זמנה, מפסיק וקורא ק"ש בלא ברכותיה וגומר סעודתו, ואח"כ קורא אותה בברכותיה ומתפלל. הגה: אבל אין צריך להפסיק לתפלה, הואיל והתחיל לאכול; אבל אם לא התחיל לאכול, אף על פי שנטול ידיו, צריך להפסיק; ואם אין שהות להתפלל, מפסיק אף לתפלה

Way to overcome it

1) משנה ברורה [שם יח] בשם המג"א- ואם ביקש מאחד שיזכירנו להתפלל, ליכא אסורא להתחיל לאכול [כן מוכח מאחרונים, וכמו לעיל בסימן רל"ב סעיף ב לגבי מנחה] אפילו כשכבר הגיע זמן ק"ש

משנה ברורה סימן תרסח/טז- מה שנוהגין באיזה מקומות שאחר מנחה של יום טוב ראשון קובעין עצמן לשתות עד הערב ולפעמים נמשך ד"ז עד שעה ויותר בלילה שלא כדין הוא מפני כמה טעמים א) דק"ל בסימן צ"ט דאם שתה יין כדי רביעית אל יתפלל אף שיכול לדבר עדיין בפני המלך וה"ה אם שתה שאר משקין המשכרין ע"ש בסק"א ואפילו אם שותה שאר משקין שאין משכרין כיון שהגיע ספק חשיכה חל עליו חובת קידוש ואסור לטעום עד שיקדש ואפילו לאחר קידוש הלא מעוכב לאכול מחמת ק"ש של ערבית ואינו מותר רק טעימה בעלמא דהוא מיני פירות או פת כביצה ולא יותר **אכן יש לחפש עליהם זכות דברים מדכרי אהדדי ולא יבואו לשכוח תפלת ערבית** אבל עכ"פ יש לזהר שלא לשתות אז משקה

2) ערוך השולחן אורח חיים סימן רלב סעיף טז-ויש שאמרו התר אחר על מה שאנו אוכלים אחר זמן מנחה קטנה דכמו שנתבאר לעיל סי' פ"ט לעניין ללמוד קודם תפלת שחרית דאם מתפלל ביחידות אסור ללמוד דשמא אתי לאמשוכי ויעבור זמן תפלה **אבל ברגיל להתפלל בבהכ"נ מותר וה"נ כן הוא דזה שאסרו בכל הדברים זהו במתפלל מנחה ביחידות **אבל במתפלל במניין הלא כשיתאסף המניין בהכרח שלא ישכח להתפלל** [עמג"א סק"ח בשם מהרי"ו] ובוודאי סברא גדולה היא... אבל המתפלל בציבור יכול לסמוך על ההתירים שכתבנו:**

3) הליכות שלמה ב/י"ב- יבקש מחבירו לצלצל אליו
4) פסקי תשובות רלה/ח-יקשור דבר בבגדו שימנע ממנו להירדם

B] The "Obligation"

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ק"ש ותפלה של ערבית סימן רלה / סעיף ג

לכתחלה צריך לקרות ק"ש מיד בצאת הכוכבים, וזמנה עד חצי הלילה;

משנה ברורה [שם כו] בשם הלבוש- דזריזין מקדימין למצות:

פסחים ד עמוד א'- "...אלא שזריזין מקדימין למצות, שנאמר: וישכם אברהם בבקר"

ה'דור מ1300 se אותה מ1100	מ1300 נוספת בקיום כל מ1300 ומ1100
---------------------------	-----------------------------------

נפק"מ

תרומת הדשן סימן לה

שאלה: הרואה לבנה בחדושה בימי החול, ואומר נמתין לברך על חדושה, עד למו"ש = למוצאי שבת = יפה הם עושין או לאו ?

תשובה: יראה דיש לחלק בדבר, היכא דליל מוצאי שבת הבא בקרוב, אינו לילות הרבה בחודש, כגון ז' או ח' בחדש, שאפילו אם יהא מעונן במוצ"ש, ובי' גי' או ד' לילות אחריו, עדיין יש זמן לברך, עד סוף ליל ט"ו, כה"ג יפה להמתין עד מו"ש. דכתב א"י: דאין מברכין על הירח אלא במו"ש, כשהן מבושמים ובכלים נאים; אבל אם ליל מוצ"ש הבא, יהא לילות הרבה בחודש, שאם יהיה מעונן בו, ובי' גי' או ד' לילות אחריו, יעבור זמן הברכה, כה"ג אין להמתין עד מו"ש, דכל היכא דראוי הוא להסתפק, שתעבור המצוה, אין משהין אותה, אפילו כדי לעשותה יותר מן המובחר. וראייה, מהא דגרסינן /יבמות לט ע"א/ פ' החולץ: איתמר ביאת קטן וחליצת גדול, רבי יוחנן ורשב"ל, חד אמר ביאת קטן עדיפא, משום דמצוה ביבוס, וחד אמר חליצת גדול עדיפא, משום דמצוה בגדול. ופריך עלה ממתניתין, תלה בקטן עד שיגדיל אין שומעים לו, אלא אומרים לו עליך מצוה, או חלוץ או יבס. ואי ס"ד דאמרינן ביאת קטן עדיפא, נינטר דילמא מייבס? ומשני כל

שיהוי מצוה לא משהינן, ולאידך מ"ד פריך נמי ממתניתין, דתנן: תלה בגדול עד שיבא ממד"ה אין שומעין לו, ואי ס"ד חליצת גדול עדיפא, נינטר לגדול דילמא אתי וחליץ? ומשני נמי הכי כל שיהוי מצוה כו', אלמא דלא משהינן מצוה, כדי לעשותו מן המובחר כי התם, דלחד מ"ד ביאת קטן עדיף, ולחד בגדול עדיפא, ואפ"ה לא משהינן לה. ומ"מ מוכח התם, דדוקא בדראוי להסתפק שתעבור המצוה, אז לא משהינן לה, אבל בשאין ראוי להסתפק לא. ותדע, דאמאי נקט תנא ובגדול עד שיבא ממדינת הים, ליתני עד שיבא ממדינה למדינה בארץ ישראל, דלא משהינן, אלא דוקא נקט בקטן עד שיגדיל, ובגדול עד שיבא ממדה"י לא משהינן, משום דשמא ימות הקטן, והגדול לא יבא לעולם ממד"ה, ותעבור המצוה, לכך לא משהינן, אבל ממדינה למדינה דקרוב הדבר שיבא, משהינן וה"ה בני"ד. ולפי זה הא דכתב בהגה"ה במיימוני, דנהג מור"ם, כשהיה מקדים לברך בחול, כדי שלא יעבור זמן, שהוא עד ט"ז בחודש, היה לובש סרבל מכובד שהיה לו, ע"כ אין ר"ל שבמוצ"ש היה ודאי עובר זמן, אלא ר"ל, ראוי להסתפק שיעבור, כדבארתי לעיל, והנראה לע"ד כתבתי.